

Література

1. Бородич П. Ю. Розробка нормативу рятування постраждалого з приміщення з використанням нош рятувальних вогнезахисних [Електронний ресурс] / П. Ю. Бородич, Р. В. Пономаренко, П. А. Ковальов // Проблеми пожежної безпеки. Зб. наук. пр. НУЦЗ України. – вип. 39. – Харків: НУЦЗУ, 2016. – С. 44-48. – Режим доступу : http://nuczu.edu.ua/sciencearchive/ProblemsOfFireSafety/vol39/Borodich_Kovalov.pdf
2. Халафян А. А. STATISTICA 6. Статистический анализ данных / А. А. Халафян. – М.: ООО «Бином-Пресс», 2007. – 512 с.

УДК 371

ІНТЕГРАЦІЯ ОСВІТИ І БІЗНЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

*Ачкасова Л.М., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасні вузи ставлять завдання підготовки фахівців, орієнтованих на сферу практичної діяльності. Вони повинні бути здатні не тільки генерувати ідеї, а й впроваджувати їх у вигляді нових технологій у виробництво. У зв'язку з цим вища вузівська і фундаментальна наукова освіта вимагають відповідної перебудови.

У зв'язку з цим одним із головних завдань, що стоять перед університетом, є вдосконалення практичної підготовки випускників, створення необхідної для виконання наукових досліджень бази шляхом

інтеграції науки і бізнесу. Виконання поставленого завдання має забезпечуватися не тільки кафедрами, а й самими роботодавцями - представниками бізнес структур.

Якість підготовки фахівця багато в чому залежить від викладача, але формування практичних умінь і навичок відповідно до запитів сучасного виробництва можуть забезпечити фахівці в певних областях діяльності. Разом вони покликані забезпечити реалізацію компетентнісного підходу в підготовці майбутніх фахівців.

В даний час проблема встановлення тісного взаємозв'язку з виробничою сферою є однією з гострих і актуальних. Багато законодавчих документів в галузі професійної освіти моделюють завдання і в сфері вищої освіти, оскільки відображають необхідні напрямки діяльності для інтеграції системи освіти і науки з виробництвом.

Викладач вузу, який практикує навчання у відриві від виробництва і не спирається при передачі знань студентів на сучасні технології та наукові впровадження, не може в повній мірі забезпечити оптимальний рівень компетенцій майбутнього фахівця. Тому з урахуванням швидко мінливого науково-технічного прогресу, дана форма обміну досвідом повинна бути постійною і безперервною, що може бути досягнуто за допомогою укладення відповідних договорів з підприємствами роботодавцями.

Якість підготовки випускників, їх відповідність сучасним кваліфікаційним вимогам залежить від багатьох факторів: професіоналізму кадрового та наукового потенціалів, задіяного в навчальному процесі; якості навчальної програми; рівня підготовки абітурієнтів; якості освітніх технологій; матеріально-технічної оснащеності та навчально-методичного забезпечення навчального процесу [1, с. 32].

У цій області пріоритетним напрямком також стає вдосконалення методик організації виконання різних видів завдань, які націлені на

придбання глибоких знань та вироблення вмінь і навичок в досліджуваній предметній області. Від викладача потрібен більш глибокий і ретельний підхід до формування завдань по самостійним видам робіт. Ці роботи повинні бути досить складними для вирішення студентами, а результати мати креативний характер. Такий підхід до формування самостійних завдань дозволяє виробляти навички до самоосвіти і потребу в пошуку нових і цікавих рішень. Важлива роль в цьому питанні належить залученню до процесу навчання фахівців - працівників підприємств і виробництв, здатних поділитися реальним досвідом роботи у відповідних напрямках спеціальності та спеціалізацій, а також дати критичну оцінку освітньої підготовки за цими напрямками.

Важливо, щоб завдання відрізнялися за ступенем складності і не виключали можливість бути вирішеними частково. Даний підхід може бути реалізований шляхом застосування ділових ігор, рішення ситуаційних завдань, методу проектів і т.д. Це сприяє виробленню необхідної мотивації до вирішення поставлених завдань.

Здійснення групових проектів створює атмосферу невимушеності, вчить діалоговій формі спілкування, а студенти методом проб і помилок можуть ближче підійти до розуміння поставленого перед ними завдання і придбати додаткові теоретичні знання, практичні вміння та навички.

Крім того, метод групового проектування сприятиме виробленню комунікативних навичок взаємодії студентів. Цей метод добре зарекомендував себе як вид самостійної роботи, розрахований на тривалий період часу. Він повинен реалізовуватися поетапно. Як підсумкова форма контролю можуть бути представлені готові проекти, з висновками і рекомендаціями, озвученими розробниками в формі захисту.

Залучення фахівців-практиків відповідної кваліфікації до організації та проведення практичних занять дозволить перенести навчання з

віртуальної площини в реальну, що є більш важливим при формуванні компетенцій майбутнього фахівця.

Крім творчого підходу до розробки і формування різних видів завдань, важливо посилення системи оцінювання результативності їх виконання. Важлива ще й своєчасність здачі завдань для самостійного контролю знань. Тут має місце виховний характер організації самостійного навчання.

Для вироблення необхідних умінь і навичок професійної діяльності необхідна правильна організація практичної підготовки. Відомо, що багато підприємств не беруть студентів для проходження виробничих практик, тому ці питання повинні вирішуватися на державному рівні, шляхом внесенням пільг для таких підприємств.

Раніше, в рамках традиційного підходу, управління освітнім процесом проводилося за оцінкою кінцевого результату. На сьогоднішній день треба вдосконалювати механізм підготовки фахівців, і сучасні тенденції в галузі управління освітнім процесом повинні базуватися на створенні комплексної системи управління якістю підготовки фахівців. І в цьому відношенні інтеграція освіти з наукою і виробництвом є фундаментальною умовою досягнення цілей, спрямованих на отримання сучасних компетентних фахівців.

Література

1. Глущенко Л. Ф. Основы интеграции науки, образования и производства // Успехи современного естествознания / Глущенко Л. Ф., Глущенко Н. А., Лебедев А. С. – 2009. – № 5 – С. 32-33.